

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 6. Qualiter impuberes possint assumere Religionis habitum vel suâ, vel parentum oblatione?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

post vota biennii, & postea iterum receptus, debet præmittere Novitium, antequam per vota substantialia incorporetur; ratio enim est eadem in utroque casu: quia sicut Professio facta in secundo Ordine extinguit professionem factam in Societate, & consequenter probationem præcedentem: ita dimissio à Societate extinguit vota, & consequenter probationem præcedentem: nec apparet, cur magis extinguatur probatio præcedens, quando extinguitur professio Societatis per professionem alterius Ordinis, quam quando extinguitur vota substantialia, quibus homo constituebatur Religiosus Societatis, per dimissionem legitimam, per quam ex Religioso fit non Religiosus; sic de Lugo.

2696 In hac probatione concedo primam professionem in una Religione (v. g. in Societate) omnino extinctam, vel commutatam fuisse in aliam, quæ secuta est in alia Religione; & in hoc etiam rectè argui per dimissionem à Societate legitime factam, post emissâ vota biennii, extincta esse illa vota; sed simul etiam extinctam esse probationem primæ professioni, vel votis biennii præmissam, spectato jure communi, & Tridentino, negotium P. Sanchez & alii DD. relatis supra; per hoc enim, quòd quis præscripto tempore ritè probatus, voluntate Religionis legitime abeat ex Religione, non definit esse verum, eum non minore tempore, quam unius anni, stetit in probatione, quod solum exigitur ad legitimam professionem in tali Religione, quantum pertinet ad tempus necessariæ probationis; dixi: spectato jure communi, & Tridentino; aliud enim est, si hoc exigit particularis Religionis institutum, vel consuetudo; tum enim in tali casu secundum ea jura resolvendum erit; de quo V. Card. Lugo citat. dub. 1. num. 6. & dub. 2. num. 2.

§. 6.

Qualiter impuberes possint assumere Religionis habitum vel suâ, vel parentum oblatione?

2697 Non loquimur de oblatione vel ab ipsis impuberibus, vel à parentibus facta, quæ vim habeat oblatum constituendi verum Novitium talis Religionis, Tom. III.

ante completam pubertatem; annus enim probationis ante completum hoc tempus invalide inchoatur jure novo, ut dictum est *supr.* & colligitur ex c. 1. h. t. nec etiam loquimur de casu, quo impuberes emitterent votum ingrediendi religionem tempore habili: posse illis quoque in ea ætate concedi habitum Religionis etiam intra Monasterium, ut à mundi vanitate abstracti, regulari vitæ assuescant, docet S. Thomas 2. 2. q. 187. a. 5. quin tamen illud tempus pubertati completæ prævium computetur in tempus integræ probationis annuæ.

Quæstio autem est. 1. an parentes 2698 possint liberos suos impuberes offerre Religioni, non tantum ut habitum deferant ex sine, de quo num. præced. ex S. Thoma; sed etiam ut suo tempore fiant Religiosi? 2. quem effectum habeat talis oblatio parentum? 3. an hæc oblatio à parentibus fieri possit etiam invitis liberis? 4. an à Matre, vel Tutoribus? Ad 1. v. affirmative ex 20. q. 2. c. 1. ibi: *Parentibus sanè filios suos religioni contradere non amplius, quam usq. ad quartumdecimum eorum ætatis annum licentia poterit esse: postea verò, an cum voluntate parentum, ansua devotionis sit solitarium votum? erit filiis licitum Religionis assumere cultum.*

Ad 2. v. id potissimum colligi ex c. 2699 *si quis 2.* h. t. quòd desumptum est ex Concilio Moguntin. & ita habet: *si quis ante annos legitimos tonsuratus est sine consensu parentum suorum: si parentes ipsius intra annum non reclamaverint ad Principem, aut proprium Episcopum, vel ad Missum Dominicum, in Clericatu permaneat: Si verò post legitimos annos, per vim Clericus factus est, & nec ipse, nec parentes eis intra annum: ad memoratas personas reclamaverint, in Clericatu permaneat. sicut is, de quo superius dictum est.*

Nam ex cit. juribus habetur, quòd, si 2700 quis liberorum de consensu parentum ante completam pubertatem religionem ingressus est, ipsum ille non possit eum revocare post annum ingressus; secus antequam elabatur annus, si ingressus sit sine ipsorum consensu: prima pars est ex textu in 20. q. 2. c. *si in qualibet 1.* ibi: *si in qualibet minori ætate, vel religioni debitam vestem, vel religionis tonsuram in*

utroq; sexu filiis aut unus, aut ambo parentes dederint forte, aut nolentibus, aut nescientibus sese susceptam, non mox visam in filiis abdicaverint, sed vel coram se, vel coram Ecclesia, palamq; in conventu eisdem filiis talia habere permiserint, ad secularem reverti habitum filiis ipsis quandoq; penitus non licebit; sed convicti, quod consuetudinem, aut religiosam vestem aliquando habuerint, mox ad religionis cultum, habitumq; revocentur, & sub extrema distinctione huiusmodi observantia inservire cogantur. Si autem ingressus est sine ipsorum consensu, & parentes intra annum non reclamant, idem dicendum est, nisi adeant Principem (hoc est Pontificem) vel proprium Episcopum, vel Missum Dominicum, sic c. si quis; ubi nota per Missum Dominicum intelligi Episcopi Vicarium, ut vult Pirhing h. t. num. 50. ex gloss. in c. si quis V. Missum; esto per eum Gonzalez ibid. n. 5. intelligi velit delegatum à Principe (hoc est, Pontifice, ut notat n. 3. V. ad Principem) missum: ratio secundæ partis est, quia ante completam pubertatem liberi etiam in hoc sub sunt potestati parentum; unde etiam vota impuberum (emissa sine ipsorum consensu) irritare possunt parentes; cum in hac ætate sub sint ipsorum dispositioni; dixi intra annum; secus enim præsumuntur ratificasse illorum voluntatem ex c. si quis.

2701 Not. autem annum, de quo in præfenti, computari à die, quo sciunt ingressum sine suo consensu factum; quamvis prorogari possit hoc tempus, si parentes iusto impedimento detenti sint, quò minus intra annum scientiæ reclamant. Not. 2. quando dicitur, parentibus ad reclamandum concedi annum integrum, intelligi; si toto illo anno liberi, maneat adhuc impubes; secus à tempore, quo jam sunt puberes; quia tunc in ordine ad electionem statùs sunt sui juris; hinc solum tempus superstes ad pubertatem nondum completam illis ad reclamandum indulgetur, V. Sanchez l. 4. Summæ, c. 18. Not. 3. signatè dici, parentes posse reclamare contra liberorum ingressum in Religionem in impubertate sine ipsorum consensu; ut notetur, eos non posse vi eos extrahere de Monasterio; cum hoc sit contra reverentiam,

& immunitate loci; unde tali casu facultas solum est reclamandi; & si hoc non juret, adeundi Superiorem per c. si quis.

Not. 4. liberos à parentibus Religio- 2702 ni oblatos in impubertate, non posse ante adeptam pubertatem ab illa recedere, invitâ Religione, etiam volentibus eorum parentibus; quia Religioni ad eos retinendos usque ad eam ætatem jus acquisitum est; cui tamen Religio renuntiare potest, ac eos, etiam ante pubertatem, rejicere. Si autem sine consensu parentum impubes ingressi sint, abire possunt liberè ante professionem ex c. significatum. 11. h. t. nam talis ingressus sine cum, five sine consensu parentum, non facit Monachum, etiam gettato habitu, ante pubertatem; quod etiam procedit, postquam oblatus à parentibus in impubertate, facti sunt puberes; per c. cum simus. 14. eod.

Ad 3. & quamvis negativa suis etiam 2703 gravibus fundamentis à ratione petitis non careat, ut tenet Abbas in c. 1. h. t. n. 9. Sanchez l. 4. moral. c. 18. n. 26. contrarium tamen ceteri probabilis sic, ut taliter oblatus in Religione, cui oblatus est à parentibus, permanere debeat, donec pubertatem compleverit; pro hac opinione refertur Suarez cit. l. 5. c. 2. n. 3. Fagnanus c. Cum Virum 12. h. t. à n. 29. Mihi tamen videtur iuste dubitari posse, an affirmantium opinio probabilis fundetur in eo capitulo; ibi enim solum deciditur, quòd filia minor duodecim annis, à parentibus Monasterio tradita, si major facta sponte veletur, ad seculum redire non possit; sic enim etiam exponitur in ipsa rubrica; tum etiam à pluribus, quos citat, & sequitur Barbof. ibid. n. 1. qui casus longè diversus est ab eo, super quo versamur in quæstione proposta. Casus in c. Cum virum, loquitur de oblatione parentum, dum filia esset impubes; & facta pubes sponte consensit in suavelationem, quâ tacitè inducta est professio; & quæritur, an hoc posito possit redire ad seculum? definiturque, quòd non; at casus noster loquitur de oblatione parentum, dum filius, vel filia esset impubes, non consensit, sed invita est in talem oblationem, etiam non inductivam professionis; & solum quæritur, an talis debeat expectare pubertatem com-

completam, dum redire possit ad seculum? & de hoc nihil agit textus.

2704 Ad 4. *Re.* solam Matrem, superstitem, ac contradicente Patre, non posse; nam cura, & gubernatio liberorum *impuberum*, sicut totius familiae, jure naturali, & humano pertinet ad parentem, seu Matrem, qui est caput mulieris. Unde textus loquentes alternativè, de Patre, *vel* Matre accipiendi sunt in casu, quo *sola Mater superest*. Ad alterum autem de *Tutoribus* responderetur affirmativè ex 20. q. 2. c. 2. nam Tutor pupilli est instar patris, & in ejus personam potestatem habet; succeditque patri quoad omnia, quæ ad gubernationem filii pertinent; ideoque omnia etiam ejus vota irritare potest; & ita tenet Suarez *cit. tom. 3. l. 5. c. 2. n. 13.* Sanch. *cit. l. 4. mor. c. 18. n. 25.* & alii.

2705 Præter dicta Not. 1. liberos inconsultis, ac invitis parentibus non prohiberi Religionem ingredi, c. *Cum Virum.* 12. h. t. ibi: *quia liberum habet arbitrium in electione propositi, sequi parentum non cogitur voluntatem;* loquitur autem de puella jam pubere; decens tamen est, petere consilium, & assensum, sed citra obligationem sequendi, *per se loquendo*, ut in casibus de incedendo matrimonio notavimus *l. 4. à n. 132.*

2706 Not. 2. Novitios durante Tyrocinio posse liberè absque apostasia nota, vel noxa ad seculum redire ante emissam expressè, vel tacitè professionem, c. *Consulti.* 20. h. t. & clariùs in c. *statuimus.* 23. eod. ubi Gregorius IX. *statuimus*, inquit, *Novitios in probatione positos, ante susceptum Religionis habitum, qui dari profitentibus consuevit, vel ante professionem emissam, ad priorem statum redire posse liberè intra annum: nisi evidenter appareat, quòd tales absolute voluerint vitam mutare, & in Religione perpetuò Domino servire.* Quia tamen verba postrema: *nisi evidenter appareat*, &c. & in c. 20. ibi: *in primo casu (si Novitius absolute proposuit vitam mutare, ut sub habitu regulari Deo de cætero famuletur,)* aliquid insinuare videtur, quod liberum egressum retardare videatur, de veto eorum verborum sensu quaestio esse potest. Communiter enim dicunt, talem, esto non adstringatur *in ea Religione* perseverare, præsumi tamen non nu-

do proposito, sed serio secum animo statuisse, Deo famulari in aliqua Religione, præsertim, si in ingressu assumpsit habitum proprium professorum; sed hoc accipiendum est de ingressu, & susceptione habitus cum proposito in Religioso statu serviendi Deo, non nuda, sed promissione firmata, ut tradit Sayrus in clavi Regia, *lib. 6. c. 1. n. 8.* Sanchez de matrim. *l. 9. D. 33. n. 18.* & in præcepta Decalogi, *tom. 1. l. 4. c. 1. n. 20.* quicquid censeat aliter Azor instat. moral. *p. 1. l. 11. c. 20. q. 9.* Nam solum propositum suscepto habitu Monachali non inducit voti obligationem, nisi promissione firmitur; sic Navar. in man. *c. 12. n. 24. & 26.* Covar. in c. *quamvis p. etum, part. 1. §. 3. n. 12.* Valent. 2. *D. 6. punct. 1. col. pen. in solut. ad 2.* Azor *cit. l. 11. c. 13. q. 5.* Valer. Regit. *ald. in praxi fori pœnit. l. 18. n. 387.* tum quia ad votum non sufficit propositum etiam deliberatum, sed requiritur ulterius promissio, S. Thomas. *l. 3. q. 78. a. 1. id.* quod hodie certum est Trid. Sess. 25. de Regul. c. 15. si enim exinde jam esset professus, valeret professio, quin Novitius steterit in probatione, non minore tempore, quam unius anni.

§. 7.

An Beneficiatus, durante Tyrocinio, seu probationis anno, retineat beneficium Ecclesiasticum?

2707 **R** Esp. quòd sic, ex c. *Beneficium.* 4. h. t. in 6. ubi Bonifacius VIII. Parisiensi Capitulo scribens, *beneficium*, inquit, *illius, qui religionem ingreditur, non est intra probationis annum alicui conferendum: nisi ad id ipse accedat assensus, aut constet, quòd vitam voluerit absolute mutare, vel professionem expressè fecerit, seu scienter habitum receperit professorem.* Sed interim eidem beneficio per alium deserviri debet, assignata sibi congrua de ipsius proventibus portione: ex hoc textu sequitur, quòd beneficium ingredientis Religionem infra annum probationis (exceptis casibus hic exceptis) non sit alteri conferendum, interim tamen debeat per alium beneficio deserviri, assignata eidem substituto congrua portione, unde vivere possit.

2708 Circa istum canonem Not. 1. sub appellatione *beneficii*, venire quælibet five